

DISPERZIJSKA RELACIJA ZA POLARITONE

ALBERT HORVAT

Iščemo disperzijsko relacijo $\omega = \omega(k)$ za izolatorje, točneje za dvoatomni ionski kristal. Zvezo $\epsilon = \epsilon(\omega)$ najdemo v [1, eq. 27.57].

$$\epsilon = \epsilon_\infty + \frac{\epsilon_\infty - \epsilon_0}{\frac{\omega^2}{\omega_T^2} - 1} \quad (1)$$

$$\omega_T^2 = \bar{\omega}^2 \frac{\epsilon_\infty - \epsilon_0}{\epsilon_0 + 2} \quad (2)$$

ϵ_∞ je dielektričnost pri zelo visokih (optičnih) frekvencah, ϵ_0 pri zelo nizkih. $\bar{\omega}^2 = k/M$, kjer je M reducirana masa pozitivnega in negativnega iona v primitivni celici, k pa koeficient vzmeti.

Kako je dielektričnost ϵ povezana z valovnim vektorjem k , izvemo iz Maxwellovih enačb, kjer smo se v našem primeru omejili na izolatorje.

$$\begin{aligned} \nabla \cdot \mathbf{D} &= 0 & \nabla \cdot \mathbf{E} &= \frac{\rho}{\epsilon_0} \\ \nabla \times \mathbf{E} &= -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} & \nabla \times \mathbf{H} &= \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t} \end{aligned}$$

$$\mathbf{B} = \mu_0 \mathbf{H} \quad (3)$$

$$\mathbf{D} = \epsilon(\omega) \epsilon_0 \mathbf{E}_0 \quad (4)$$

Iz teh enačb izpeljemo valovno enačbo

$$\nabla \times (\nabla \times \mathbf{E}) = \nabla(\nabla \cdot \mathbf{E}) - \nabla^2 \mathbf{E} = -\nabla^2 \mathbf{E} \quad (5)$$

$$\nabla \times (\nabla \times \mathbf{E}) = -\frac{\partial}{\partial t} \nabla \times \mathbf{B} = -\frac{\partial}{\partial t} \mu_0 \nabla \times \mathbf{H} = -\frac{\partial^2 \mathbf{D}}{\partial t^2} \quad (6)$$

Imamo torej

$$\nabla^2 \mathbf{E} = \mu_0 \frac{\partial^2 \mathbf{D}}{\partial t^2} \quad (7)$$

Enačbo (7) rešujemo z nastavkoma

$$\begin{aligned} \mathbf{E} &= \mathbf{E}_0 \exp(i(\mathbf{k}\mathbf{r} - \omega t)) & \mathbf{D} &= \mathbf{D}_0 \exp(i(\mathbf{k}\mathbf{r} - \omega t)) \\ \nabla^2 \mathbf{E} &= -k^2 \mathbf{E} & \frac{\partial^2 \mathbf{D}}{\partial t^2} &= -\omega^2 \mathbf{D} \end{aligned}$$

Ko te nastavke vstavimo v valovno enačbo, dobimo

$$-k^2 \mathbf{E}_0 = \mu_0 (-\omega^2) \mathbf{D}_0 \quad \text{vstavim (4)} \quad (8)$$

$$-k^2 = -\mu_0 \epsilon_0 \omega^2 \epsilon(\omega) \quad (9)$$

$$k^2 c^2 = \omega^2 \epsilon(\omega) \quad (10)$$

$$\epsilon(\omega) = \frac{k^2 c^2}{\omega^2} \quad (11)$$

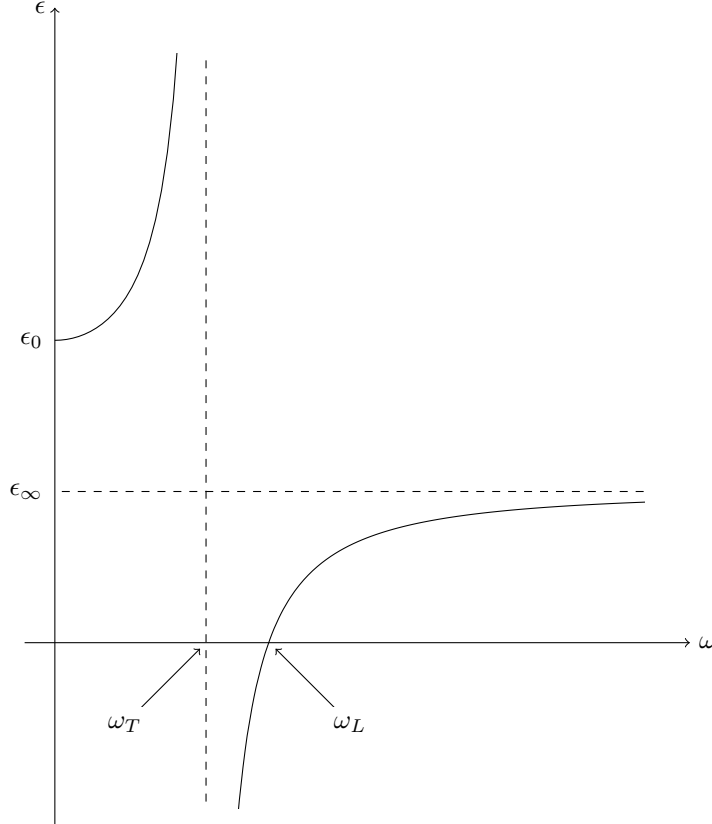
Sedaj lahko narišemo zvezo (1) s pomočjo limit

$$\lim_{\omega \rightarrow \infty} \epsilon(\omega) = \epsilon_{\infty} \quad (12)$$

$$\lim_{\omega \rightarrow 0} \epsilon(\omega) = \epsilon_0 \quad (13)$$

$$(14)$$

Iz $\epsilon(\omega) = 0$ dobimo $\omega_L^2 = \omega_T^2 \epsilon_0 / \epsilon_{\infty}$. Očitno je pri ω_T pol. Na intervalu (ω_T, ω_L) je $\epsilon < 0$, zato je $k^2 c^2$ imaginaren.

S pomočjo tega grafa lahko narišemo $k = k(\omega)$ in si ogledamo limiti $\omega \rightarrow \infty, \omega \rightarrow 0$. To počnemo zato, ker ne vemo lepo obrniti enačbe $k = k(\omega)$. Imamo torej

$$k = \frac{\omega}{c} \sqrt{\epsilon} = \frac{\omega}{c} \sqrt{\epsilon_{\infty} + \frac{\epsilon_0 - \epsilon_{\infty}}{\frac{\omega^2}{\omega_T^2} - 1}}. \quad (15)$$

Oglejmo si, kaj se dogaja pri nizkih frekvencah,

$$\lim_{\omega \rightarrow 0} k = \frac{\omega}{c} \sqrt{\epsilon_0}, \quad (16)$$

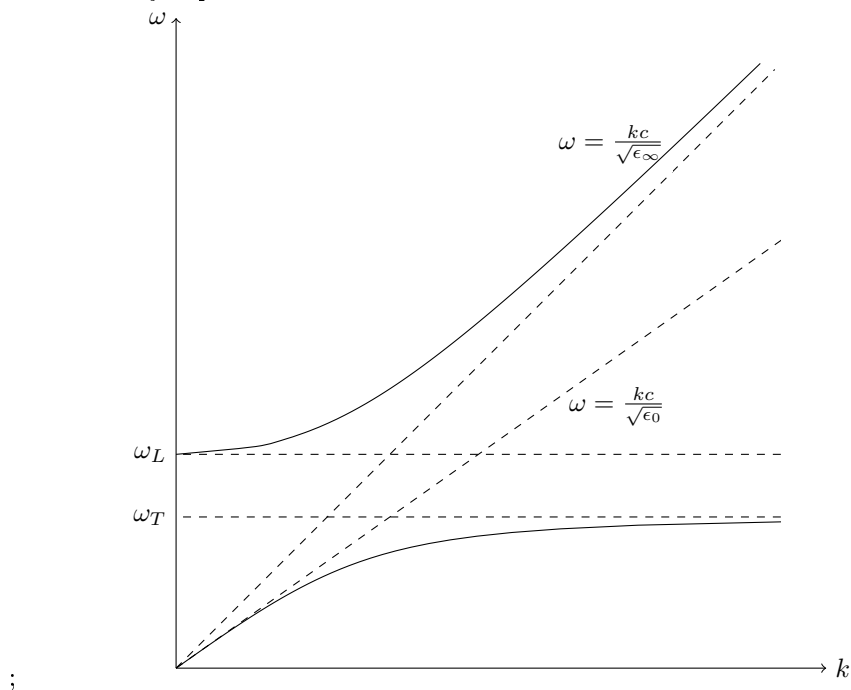
in pri visokih frekvencah

$$\lim_{\omega \rightarrow \infty} k = \frac{\omega}{c} \sqrt{\epsilon_{\infty}}. \quad (17)$$

Iz k velik sledi, da je ϵ velik, takrat pa je $\omega \rightarrow \omega_T$. To vidimo iz prejšnjega grafa in iz enačbe (11).

Nazadnje še pogledamo, kako je za majhne k in $\omega \neq 0$. Ugotovimo da je ϵ majhen, iz prejšnjega grafa pa se vidi $\omega \approx \omega_L$.

S pomočjo teh limit lahko približno narišemo disperzijsko zvezo za polaritone. Dobimo dve veji: optično in akustično.

LITERATURA

- [1] N. W. Ashcroft, N.D. Mermin: *Solid State Physics*, Holt-Saunders 1976.